

OBRADOIRO DE MODA

Presentador/a	Axudantes
1. Saúdos: presentación (IES Eduardo Pondal, disculpas polos erros... Saúdos en grego χαίρετε/ en latin: salvete (salvéte) Benvida a 10.30 IES de Melide, IES As Mariñas de Betanzos e IES de Curtis 11.30 IES de Melide, IES Francisco Aquiar de Betanzos e IES de Curtis Neste obradoiro aprenderemos os principais vestidos das antigas Grecia e Roma e aprenderemos a facelos. Para o estudo dos diferentes modelos inspirámonos nas abundantes representacións do vestido nas artes plásticas, en relevos, cerámica, escultura, frescos... e trataremos de reproducir algunha delas. Para poder levar a cabo este obradoiro é imprescindible a vosa colaboración, polo que precisamos que saíades a facer de “modelos” dos nosos vestidos.	10.30 Presentan Aldara e Kim. Axudan Eva, Alexandra, Hugo e Claudia. 11.30 Presenta Noa Marcote e Carla Vilouta. Axudan Noa Beiras, Carla Vázquez e Maruxa

2. Presentación básica:

Os vestidos gregos e romanos eran moi semellantes e consistían en teas amplas, pouco confeccionadas e suxeitadas con fíbulas.

- Os gregos non levaban roupa interior, romanos si. Disto hai testemuñas en restos arqueolóxicos e representación plásticas.

Había varios tipos de tecidos, todos de orixe natural: la, algodón, liño, seda (viña de oriente...) ou incluso peles de animais. Un dos principais traballos da muller era levar a cabo todo o proceso do tecido.

NON SÓ USABAN VESTIDOS BRANCOS, como vemos en moitas películas. Os tecidos podían ser de diferentes cores, procedentes de tintes de orixe vexetal, mineral ou animal (murex, cochinilla). Do murex, un molusco, obtíñase a cor púrpura, que estaba reservada ás claseas altas romanas, polo seu elevado custe: era difícil de conseguir e o proceso de tinxido era moi tóxico.

Na antiga Roma as *fullónicae* encargábanse do tinxido e lavado de roupas. Normalmente as *fullónicae* estaban atendidas por nenos escravos, como se pode ver neste fresco de Pompeia, xa que era un traballo que non requería forza física, aínda que era moi tóxico.

(A indústria têxtil sempre esteve ligada à escravidão e segue a estalão!)

Un/a axudante mostra as fíbulas e comenta que logo as usaremos nalgún modelo.

Mostrar a cor púrpura nunha cinta.

3. Moda Minoica

Comezamos exhibindo un modelo anterior ao período clásico, un vestido minoico inspirado nos frescos atopados na illa de Creta e no Peloponeso no período minoico, do 2000 ao 1500 a . C, na idade do Bronce.

Segundo as numerosas representacións plásticas, esta vestimenta constaba dunha saia longa estampada, que podía levar volantes, e unha chaquetiña curta que deixaba o peito ao descuberto.

Sae Susana co seu vestido, as axudantes danlle cofre para que pose como na imaxe

4. Peplo dórico:

O peplo dórico é un vestido feminino sobrio, inspirado en Esparta. Normalmente unha sobre tea que caía por riba na parte superior do vestido.

Este é o vestido que loce a deusa atenea no relevo de [Atenea pensativa](#), que se atopa no museo da Acrópole .

Axundantes piden voluntaria e montan un peplo con tea vermella de raso con imperdibles.

Poñen casco e lanza, foto Atenea pensativa, tamén coñecida como a Atenea melancólica.

5. Quitón xónico: O

quitón podía ser un vestido feminino ou masculino. En Roma chámase stola. En Grecia tamén pode chamarse peplo xónico.

Xónico e dórico son

dous estilos na arte e o xónico é menos sobrio que o dórico.

Enriba levaban manto, chamado *himation* en Grecia ou *palla* (pala) en Roma

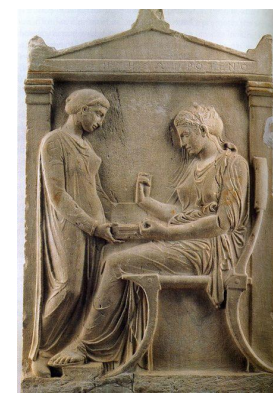
(Se está a cadeira:) Esta cadeira chámase *klismos*, está feita polo ciclo de madeira do IES de Melide e está inspirada na [estela funeraria de Hexeso](#), entre outras representacións artísticas. Atópase no Museo Arqueolóxico de Atenas e representa á difunta sentada e a unha escrava traéndolle o seu obxectos favoritos en vida: o seu xoieiro. Sabemos que a moza difunta se chamaba hexeso por unha inscrición da parte superior.

Pedir outra voluntaria

Montar quitón con tea azul elástica con dobre atadura a voluntaria e poñer de manto ou himation o foulard estampado)

Colocar ás dúas como personaxes da estela de Hexeso: sentar na cadeira á que leva o manto e sacar casco e lanza a Atena.

6. Quitón xónico con atado cruzado: Os atados das vestimentas femininas eran variadas e trataban de realzar a figura. Podemos ver este atado cruzado nesta imaxe da inauguración dos xogos olímpicos en Olimpia. En breve estas tres modelos van representar as tres deusas principais Atenea, deusa da guerra e sabedoría, Hera, raíña dos deuses e Afrodita, deusa do amor e a beleza.	 Axudantes montan quitón con atado cruzado a outra voluntaria con tea elástica cor crema. As tres rapazas vestidas retíranse un momento a un lado do escenario sen desvestirse.
7. Quitón xónico a masculino: O quitón é tamén vestidura masculina, os homes adoitaban levalo máis curto que as mulleres. En Roma o quitón chámase túnica. Os homes tamén levan manto ou himation	Axudantes montan quitón a voluntario con tea crema elástica. colocar de xeito que non pase moito dos xeonllos, e póñenlle manto ou himation con tea vermella transparente. Este voluntario retírase a un lado do escenario sen desvestirse
8. Exomis: A exomis era unha túnica sinxela masculina, propia de obreiros e camiñantes. O barquero Caronte, que cruzaba aos mortos na lagoa Estixia, soe representarse con ela, tal como vedes neste lecitio ou vasilla funeraria. Ás veces Hermes, mesaxeiro dos deuses e deus dos camiños, tamén se representa con exomis. Aquí vedes a Hermes cos seus emblemas: sombreiro de aba ancha ou <i>pétasos</i> e caduceo (pau con dúas serpes entrecruzadas).	 Axudantes colocan exomis a un voluntario con tea marrón e colocan unha fíbula e explícano ao público. Póñenlle o sombreiro e danlle o caduceo.

9. Clámide:

A clámide era unha capa curta grega, propia de guerreiros e, se ía bordada, tamén a levaban príncipes.

Era tamén característica de camiñantes, e polo tanto prenda habitual d o deus Hermes.

Axudantes poñen por riba, ao mesmo modelo, a clámide con tea vermella curta. Sacan sombreiro e caduceo e danlle casco, escudo e lanza (ou espada) e caracterízano coma un guerreiro.

Despois sácanlle o casco e a lanza e póñenlle de novo o sombreiro e danlle caduceo, como se fose o deus Hermes

10. Composición xuízo de Paris:

E agora con todos os voluntarios/as que vestimos imos reproducir esta escena deste vaso que se atopa na Gliptoteca e Munich, o xuízo de Paris.

Vedes as tres deusas, Hera, Atenea e Afrodita acompañadas por Hermes, que as leva ante o troiano Paris para que elixa a máis fermosa, dándolle a famosa mazá de ouro que fóra botada diante delas nas vodas de Tetis e Peleo, coa inscrición “Para a máis fermosa”.

Elas sobórnano e el escolle a Afrodita, que lle ofrece o amor da muller máis fermosa do mundo. Esa muller é Helena de Esparta, á que Paris raptará provocando a guerra de Troia.

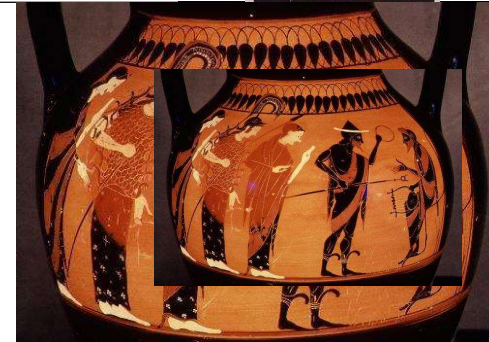
Axudantes volven sacar ás tres rapazas e ao rapaz co quitón e caracterizan:

- Rapaza do peplo vermello como Atenea con casco, lanza e escudo
- Rapaza con manto como Hera colocando diadema
- Rapaza como Afrodita dándolle paxariño

Dan mazá ao rapaz que está vestido como Hermes.

Dan a lira ao rapaz do quitón, que senta na cadeira, como Paris.

3 axudantes axudan a desvestir e dobran teas e cintos.

11. Túnica romana e toga: Como dixemos ao principio, os vestidos romanos e gregos eran moi semellantes. Na antiga Roma había varios tipos de túnica: a pura, sen fitas; a dos cabaleiros, con bandas estreitas, chamada angusticlavia e a dos senadores, con bandas anchas de cor púrpura, cor exclusiva dos senadores e clases altas, como xa dixemos ao comezo. Por riba levaban toga, que era unha vestidura tipicamente romana, exclusiva dos cidadáns. Era moi difícil de poñer e había cidadáns que tiñan un escravo xa especializado en poñer a toga. A toga podía ser varios tipos: pura se era branca, se levaba un bordo púrpura era a toga praetexta, propia dos senadores e dos nenos menores de idade. A toga picta era totalmente púrpura e con bordados, levábana os xenerais vitoriosos, os cónsules e no Imperio os emperadores. Na toga podíase facer coa tea unha cavidade para gardar cousas, o <i>sinum</i>, que viña sendo unha especie de peto.	2 axudantes montan túnica con tela branca a un voluntario e colocan cintas púrpuras. Sobre a túnica montan a toga. Despois da foto, dous axudantes axudan a sacar toga e dobrar tea.
12. Paenula ou sagum A paenula era un manto con capucha que se usaba nas viaxes e encaso de mal tempo. Como era unha prenda cómoda, fíxose moi popular e pasou a formar parte do equipo dos soldados. O sagum era un manto cadrado de la que cubría ate os xeonllos e era tamén unha prenda típica de soldados.	Axudantes colocan paenula a un voluntario, danlle lanza e escudo. Foto e desvísteno.

13. Pervivencia e Despedida: Para rematar deixámosvos cunhas imaxes de deseñadores actuais que se inspiraron na moda clásica para as súas creacións. Queremos agradeceremos ao alumnado e profesorado a colaboración, atención e a asistencia. Grazas ao ciclo de madeira do IES de Melide, que fixo esta cadeira, a SEEC Galicia a organización da xornada e á Facultade de Filoloxía o espazo.	Todos os axudantes/as controlan que todo esta en orde.
--	---